

Digitales Brandenburg

hosted by Universitätsbibliothek Potsdam

**Sefer ohel Ya'aqov ve-huh hibur na'eh ve-neḥmad 'al
ma'amerim tamuḥeh ḥidushe agadot ve-ḥidushe ṭe'amim**

...

Shapira, Ya'aqov Kahana

אריפּש אנהכ בקעי

Franḡfurt de-Odrah, 479 [1719]

VD18 10050418

םיחספ תכסמ

urn:nbn:de:kobv:517-vlib-9381

מסכת אהרן יעקב פסחים

פרק

מקום שנהגו אמר ר' יוסי תודום איש רומי הנהיג את בני רומי לאכול גדיים מקולמי' בלילי פסחים שלחו לו אילמלא תודום איש רומי אתה גוזרני עליך נדווי שאתה מאכיל את ישראל קדשים בחוץ קדשים ס'ד אלא אימא קרוב להאכיל את ישראל קדשים בחוץ אבעי דהו תודם איש רומי גברא רבה או בעל אגרופין הוה ת"ש עוד זו דרש תודם איש רומי מה ראו חנניה מישאל ועזריה שמסרו נפשן על קרוש השם לתוך כבשן האש נשאו ק"ו בעצמן ומה צפרדע שאין מצווה על קרושת השם כתיב בהו ועליו שאין מצווה על קרושת השם כתיב בהו ועליו ובאו בביתך ובחור משכבך ועל מטתך ובתנודך ובמשארותיך אימתי משארות מצוי אצל התנוד בשעה שהתנוד הם אנו שאנו מצוין על קדושת השם על אחת כמה וכמה ש"מ תודם איש רומי גברא רבה הוה ר' יוסי בר אבין א' מטיל מלאי לכיס הוה שהי' מטיל מלאי לכיס של ת"ח דא' ר' יוחנן כל המטיל מלאי לכיס של ת"ח זוכה ויושב בשיבה של מעלה שנא' כי בצל התכמה ויושב הכסף ע"כ המאמר :

ביאור פסחים
איש רומי וכו'
לאכול גדי'
תקולמי' כלי'
פסח'

והוא פסח עמוד חדר ששלחו לו אילמלא תודם אתה גוזרני עליך נדווי דשטע טכאוו לו פנים וכלא אחרו ד"ל במקום שיש חיל' הסס אין חולקין כבוד לרב וכדאית' בברכות המוציא כלאי' כנגדו פושטו אפילו בשוק מפני שבמקום שיש הילל השם אין חולקין כבוד לרב וז"ל ה"ח נשאו פני' לו ואף שיש כאן לומר שכן הסכר נסאו לו פנים כעל אגרופיהם ופשוט כן לא נדוהו אך א"כ שאי קבעי' להו אי בעל אגרופי' או גברא רבס סוס סוס להו לפשטו דבעל אגרופי' הוה דל"כ הלא אין חולקין כבוד וכו' וז"ל לפרש דכתי' קדשבעי' להו אי גברא רבס או בעל אגרופין הוה ופס' ע"פ דאי' פלוגתא בפ' כיצור צולין ר' יוסי הגלילי ור' עקיבא דר' יוסי הגלילי סבר שנותן כרעיו ובני מיעויו לתוכו ור' עקיבא סבר דנותן כרעיו ובני מיעויו חוצה לו מצדדיו והוה נקרא מקולם כגושא בלי זיונו בצידו וז"ל כיון שיש פלוגתא בדבר י"ל שתודום חף הוא סבר כבוד מכהון ואפשר שהוא סבר כר' יוסי שנותן כרעיו ובני מיעויו לתוכו דווקא וע"כ הוא נהנה לאכול גדי' תקולמי' היינו שנותן כבודו ואין זה דומה לקדש פסח ככל' אך שכן הראוי סוס להוציא כפשוטו פלוגתא' וע"כ שלחו לו אילמלא תודם אתה גוזרני עליך נדווי שאת מוכנים עמך ככלית' או י"ל כעל אגרופין הוה שלא ידע שום סכרא ולא שום פלוגתא בעולם אך ברמות רוחו שעה ולא וזו דקבעי' להו ד"ל שלא נדוהו פשוט דגברא רבס

כוא וכול לפלוט פל חד ס"ד כהא דלמי' דגמ' כמך פשעים דב פסח הוא ופליגי או שהוה בעל אגרופי' ומיראה לא נדוהו כן דרך הפשוט ולפ"ו הוא אתי שפיר גם ה"ס סא' ת"ש עוד זו דרש תודם איש רומי מה ראו חנניה מישאל ועזריה ואלו כאלו קשה מאי קא קשי' לתודם מה ראו הלא כן כתיב בכל לבבך ובכל נפשך חפיוו הוא נוטל את נפשך הלא כל' השום דשתיב עו' קרא חריוני חלה המצות אשר יעשה איתם פלוגתא וחי כהס ואחריון בנת' וחי כהס ולא שמוות ועפ"ו באמת יש פלוגתא כגמר' בין ר' אליעזר ור' ישמעאל דר' אליעזר ס"ל בכל נפשך אפילו הוא נוטל את נפשך כדאי' בפ' כל שעה ובפ' בן פורד ענין שחס אופרי' לו עבוד ע"ו ואל' יברנ מיטעור ואל' יברנ ת"ל וחי כהס ולא שמוות ולפ"ו ימי' עיקר קושי' של תודם שח' מה דהס חנניה וכו' דוכס לומר הלא כיוון שיש פלוגתא נהני יכולין לאחוז הסכרא כחזן דסכריא ליש וחי כהס ולא שמוות וז"ל שהוה כהאי שיטה קאי דכיכא דאיכא פלוגתא שאין דרך לגדת ידי שמיס' ואף יכול לקבל לעצמו וז"ל גם שם שהנהניו לאכול גדי' תקולמי' הוא י"ל נמי שזה הוא טעמו דכוא תסס כאידך דס'ל שנותן לפסחו אבל הוא נהנה לתת דכוא וע"כ קרא תקולמי' ולזה א' בדקדק ת"ס עו' זו דרש תודם איש רומי רובס מה דקבעי' לך הלא הוא דבר זה בעצמו שהוה דרש וס"מ דגברא רבס הוא ועל חרשיתו הוא קא סמיך להכריע כחד ענהון וק"ל וזו דרך פשט :

ביאור עו'
במאמר ס"ל
ע"ס עו' זו
דרש ענהון
מה ראו
חמ"וע לפסח
כטסן וכו'

ובאופן אחר כל' לישב ע"פ דאי' בפ' השוחפין א"ר אבהו שאין את שלמה בן דוד אוהב בן הע"ה א"ל כל שכנגד זקניו כבוד כי הא דיוסף ברי' דר' יהושע ב"ל עליוני למשה ותחתוני למעלה א"ל מאי דאי' א"ל עליוני למשה ותחתוני למעלה א"ל ואנן היכי איתנן התם א"ל כי היכי דחשבינן הבא חשבינן התם ושמועתי שהיו אומרים אשרי מו שבת לכאן ותלמודו בידו ושמועתי שהיו אומרים' חרוגי מלכות אין כל ברי' יכולה לעמוד במחוצ' מאן ניהו אלימא ר"ע וחכריו משום דרוגי מלכות ותו לא אלא חרוגי לוד ע"כ

ביאור פסחים
ככ"ב טאלו
שלמה בן
דוד חססן
ע"ס וכו'

שם וכהס חף שהאשר סוס ג"כ חדא דקא' ואין היכי חשיבין פתס ס"ל כי הכי דחשבינן היכי חשבינן התם דמשמע שהחשיבות דהס הוא סוס לחשיבות דהתם וכלל כתיב עין לא ראתה וכו' ב' דקאשר ושעפתי סהין אגרופי' אשרי מי שחל לכאן ועלמודו בידו אין הוא נקשר לשלחנו ששאל אותו ואל' ואנן סיכי חשבינן ולמה לא א' לו מתחילה כששאל אותו מה ראי' הי' לו לספר את כל פשוטו מה שרצה ויהי ששטע ג' מה שא' שעפתי סרוני חלכות אין כל ברי' יכולה לעמוד בחשיבתן ות' שאין ניכסו אליעזר ר"ע וחכריו וכו' אלא סרוני' להו וזוהי לא טסי' דכריו דכסופר דכריו לא שייך למימר לשון קושי' ותירך שא' שאין ניכסו אליעזר וכו' אלא כל זה הוא אינו אלא מלשון התלמוד וקסא למאי כ"ס קא' תלמודא ואת חס לא לשמעו מה חוה דבר דכר דשפתי' לוי ושפיטא דיש לקדק כוס דקא' ואין היכי חשבינן התם הלא כבר שטע טכאו ח' עליונים לחטט ותחתונים לטעלס ומ"ל לחלק לבניו וכו' אחרים וכו' לישב ע"פ דאי' בעירובין פ"ק אמר ר' אבא אמ' שמואל ב' שני' ומחצה חלקו ב' שוב"ה הללו אומרי' הלכה כמותניו והללו אומרי' הלכה כמותניו יצאה ב"ק ואמרה אילו ואילו דברי אלוקי' חיים והלכה כב"ה וכי מאחר דאילו ואילו דברי אלוקי' חיים למה זכו ב"ה לקבוע הלכה כמותן מפני שנותן ועלובין היו וכו' ללמוד שכל המשפיל עצמו חקב"ד מנביהו וכל המגביה עצמו חק"ב משפילו וכל המזהיר אחר גדולה גדולה בורחת ממנו וכו' הבורח מן הגדולה גדולה מחזרת אחריו וכו' וזוהי שלא לחסס ככל' כאן התנא דכריו אחר שא' כל החספיה עצמו וכו' ודבר א' כל המחזיר אחר גדולה וכו' וכו' כן אלא ג"ל שהכפל אתא לפשטו עין דבר זה אשר שארני שכל פשטי'ל

ביאור פסחים
אשרי לרבותי
שלא כתי'
את וקמותי
ו'

מסכת אהרן יעקב פסחים נח

השפיל עמו ונביאן אותו וכן יאמר האומר אני חזק ומשפיל
עמו כיוון וכו' ונביאן אותו לזה בא הפתח וא' וכל המזרח
אחר גדולה ר"ל שבו שהוא משפיל עמו הוא מחזיר אחר
הגדולה שהוא רוצה בזה לזכות הגדולה כדכתיב ומהו אלה
שרך דוקא השפלה אחת ולו"א וכל הכוונה מן הגדולה
שהשפלתו היא השפלה עמו שהוא כורה מן הגדולה או דוקא
הגדולה מחזרת עליו והוא משועף כפשוטו בני אדם שאין
פ"ח נ"ב דינו הכי אף שכתב מעשה שפי' הי"ת"ה הי' שקבעו
פלכה ככ"ה מפני שפיו כוחן ועליון ומכאן למדו אף
לשאין פ"ח וא"כ פשוט הוא שקשה קושי' ה"ל"ל מה שא"ל
ואכן היכי חשבינן התם דמתייב עיתי י"ל לחלק וכו' נכוח אל
הביאור אף חקדיים עו' דאי' פלוגתא בשמכ' ברכות אי'
צדיקין עדיפי ואי בעלי תשובה עדיפי וכבר
כתבתי בקונטר' שקודמי' שיש סתירה על מן דמ"ל שבעלי
תשובה עדיפי שהי עיקר ראייתם הוא מהא דאמרי במקום
שבעלי תשובה עומדים אפילו דניקים גמורים אינן יכולים לעשו'
ולזה יש סתירה מהא דאי' בעוללת אפרים שפירש הטעם הא'
דבעלי תשובה שמקוין תחת כסא הכבוד דעם אפילו דניק'
גמורין אינן יכולין לעמוד אין זה מנה שחיבתן אלא עמוס
המקטרגים שאף שבעובם נחמל מ"ל רשומן ניכר וכן ויקון אותו
וע"כ מקוין תחת כסא הכבוד עמוס אינן יכולין לכנס שום
מלאך להזיק ולעולם דניקים עדיפי וכו' אכוח אל הביאור
בפ' השותפין בהא דא' ראב"ה שאילו את שלמה
בן דוד איזה בן הע"ה וכי הוא לא ידע שיש שהוא
דניק במעשיו שהוא בע"ה א"ל שהשאלה הי' באיפן זה איזה
עדין עדיף ל"ה אי דניקין ואי בעלי תשובה וא"ל שכנגד זקיניו
כבוד וכדאי' מהר"א וז"ל לפרט ע"פי מה שכתב
בפ' החליל המדי' ואנשי מעשה היו אומרי אשרי
ילדתינו שלא ביישו את זקנותינו וא' בפ' החליל
תנו רבנן ש מהן אומרי אשרי ילדתינו שלא
ביישה את זקנותינו אילו חסידים ואנשי מעשה
ופיר' שוי כל חסיד הוא חסיד מעיקרו ויש מהן
אומרי אשרי זקנותינו שכתבתי ילדותי אילו בעלי
תשובה ונס סם נרך לפרט עמי יש אומרים שהוא לטון
פלוגתא וכמאי פלוגי וז"ל דכזה פלוגי אי בעלי תשובה עדיפי'
ואי דניקין גמורים עדיפי ולזה כשאלו את שלמה איזה בן
ע"כ ר"ל שאיזה מהן עדיף וא"ל כל שכנגד זקיניו כבוד כפי'
מהר"א שלא ביישה ילדותו את זקנותו שהוא דניק
מעיקרו אף מ"ל זה לזה הביא דאי' מה ששעט מהב"ק
שא' סדרנו מלכות אין כל כפי' יכולה לעמוד במחצית וכו'
דלעיל ש"ס דניקין עדיפי ול"א בנת' מהן ניבו חל"מ
ר"ע וחבריו עמוס מלכות וכו' לא הלך הנע בעצמן
שהרי חסד כל להוכיח שדניק' עדיפי ובודאי שר"ע וחבריו
שהיו דניקין גמורין ואחרי שאת באת להוכיח שדניקין עדיפי
א"כ הוה לך לומר שר"ע וחבריו אין כל כפי' יכולה לעמוד
במחצית ולא הוה לך לומר הרגוני מלכות ולו"א אלא הרגוני
לדוד וכתב ר"ק כנגד א' שלא רצו לשנות בכלי זכוכית
כדכתיב דשעת השמד הוה וכו' כעקרתא דמסאנתא פ"כ פי'
פרק ולפ"י שפיר הוא דייק מני' שדניקין עדיפי דל"כ הי' לכן
לעבור שפיר ר' ישמעאל הוא דמ"ל כפי' בן סורר סינין שאם
אומרי' לו לאדם עבוד ע"י שיעבוד ואל יסור ת"ל וחי בהם
ולא שניות וא"כ הי' להם לעבוד ואף דכשעת השמד הוה
ואף י"ל דפרסמי' הי' עב"ס לא הי' א"ל עקרתא דמסאנתא לך
דבר שהוא עומד כפי' תשובה א"ל שדניקין גמורין עדיפי
וא"כ כפשוט שאלתך וק"ל וכו' נכוח אל הביאור מהאמר
שהתלמו בו דאיכתיב להו' תודם איש רומי אי נבר' רבה
הוא ואי בעלי אגרופין הוא ת"ש עו' דרש תודם
איש רומי מה ראו חנני' מישראל ועזרי' שמסרו
עצמן לכבשן האשוכו' אלא שלמדו
ק"ו משפירע וכן דקדקו עמי ועו' דקא' דמשמע שדרוש
זה הוא עמוס למה שלמעלה

ביאור הנח' דכ"ב שאלו את שלמה בן דוד איזה בן עב"כ

ביאור הנח' ס' החליל אשרי ילדותינו את זקנותינו וכו'

דעתך באיזה חזון לזכות הגדולה או שם או כאן אינו משפיל
דק שפיר' השפלה בכל חובני' אחי' לכן א"י היגי דחשבינן הכא
חשבינן התם ר"ל כי הכא שאינו זוכה לשום גדולה כא' ע"ה השפלה
אחתי' בן הוא גם בעה"כ וק"ל אף עדין הי' קשה לאכזה מנה לך
הא שהרי זה הוא לא כלמד מאותו דאי' שרית' עליוני' למעט
וכו' וכן י"ל שכשם שהוכחנו בנת' שאם הוא משפיל עמו כשכיל
גדולה גדולה כורחת עמו שאין זה נקרא השפלה כ"א גאווה וכן
י"ל גם לסיפוך של סניגבי' עמו משפיל אותו אבל אם הוא
דעתו כמתכוון להגבי' עמו כדוסי'ה משפיל אותו והא נקרא
אותו הנכס השפלה ומשילח יחי' כפי' הכי סיפוך ויבי' במעלה
לו"א ושפיר' אשרי מי שבא לבאן ותלמודו בידו קיינו שהוא
אליבא דהלכתא ובראי' בערובין דוד דגלי' מוסב'
נתקיימה בידו ופירושם שם נתקיימה בידו שהוא אליבא
דהלכתא וזה שא' שמעתי שאומרים אשרי מי שבא לבאן ותלמודו
בידו ר"ל שלמד אליבא דהלכתא ופיר' כמו כ"ה שוב לקבוע
הלכה כמותן חשבי' שהיו כוחן והשפילו עמין וא"כ שמכח שפלותן
זכו לקבוע הלכה כמותן וזהו גדולתן וגם שם אמרינן אשרי מי
שבא לבאן ותלמודו בידו ש"ה דמי היבא דחשבינן הכא
חשבינן התם וא"כ אין זה סכר' לומר שנס הוא מנבי' עמוס
כדי שישפילו אותו כע"ה שאו' יפי' ההעך שגביהו אותו כפי'
שהרי כיון ששפלו אותו בע"ה ומה היא השפלתו של
זכו לקבוע הלכה כמותן וא"כ הדין יגבי' אותו כפי' הכ
שהרי שם אומרים אשרי מי שבא לבאן לתלמוד בידו וק"ל'
ועדין לא נתברר כספק הראשון איזה מהן עדיף אי דניקין
או בעלי תשובה לו"א ושפיר' שהיו אומרים הרגוני מלכות
אין כל כפי' יכולין לעמוד במחצית ומהו זכוח שדניקי' עדיפי
שהי' לחאן דמ"ל שבעלי תשובה עדיפי' ליק' לה מחציתן
שהרי הוא אומר במקום שבעלי תשובה עומדין אפילו דניקין
גמורין אין יכולין לעמוד נחמל שאין כל כפי' יכולה לעמוד
במחצית שבעלי תשובה עומדין וא"כ קשה על זה שסימיה
שא' ושפיר' הרגוני מלכות אין כל כפי' יכולה לעמוד
במחצית א"ל כטעם של עוללת אפרים שוכדכו לעיל שאין
זה מנה המעלה אלא הטעם שבי' ידאין מקטרגו של מ"ה ומה
שאין בן דניקין וא"כ מוכח הוא שדניקין עדיפי' שבעלי תשובה
וזהו פירושם של המאמר שהתלמו בו ששאלו את שלמה בן
דוד איזה בן עב"כ ר"ל איזה מהן עדיף אי בעלי תשובה
עדיף או דניקין מעיקרו ולו"א כל שכנגד זקיניו כבוד כפי'
מהר"א לעיל שלא ביישה ילדותו את זקנותו שהוא דניק
מעיקרו אף מ"ל זה לזה הביא דאי' מה ששעט מהב"ק
שא' סדרנו מלכות אין כל כפי' יכולה לעמוד במחצית וכו'
דלעיל ש"ס דניקין עדיפי' ול"א בנת' מהן ניבו חל"מ
ר"ע וחבריו עמוס מלכות וכו' לא הלך הנע בעצמן
שהרי חסד כל להוכיח שדניק' עדיפי ובודאי שר"ע וחבריו
שהיו דניקין גמורין ואחרי שאת באת להוכיח שדניקין עדיפי
א"כ הוה לך לומר שר"ע וחבריו אין כל כפי' יכולה לעמוד
במחצית ולא הוה לך לומר הרגוני מלכות ולו"א אלא הרגוני
לדוד וכתב ר"ק כנגד א' שלא רצו לשנות בכלי זכוכית
כדכתיב דשעת השמד הוה וכו' כעקרתא דמסאנתא פ"כ פי'
פרק ולפ"י שפיר הוא דייק מני' שדניקין עדיפי דל"כ הי' לכן
לעבור שפיר ר' ישמעאל הוא דמ"ל כפי' בן סורר סינין שאם
אומרי' לו לאדם עבוד ע"י שיעבוד ואל יסור ת"ל וחי בהם
ולא שניות וא"כ הי' להם לעבוד ואף דכשעת השמד הוה
ואף י"ל דפרסמי' הי' עב"ס לא הי' א"ל עקרתא דמסאנתא לך
דבר שהוא עומד כפי' תשובה א"ל שדניקין גמורין עדיפי
וא"כ כפשוט שאלתך וק"ל וכו' נכוח אל הביאור מהאמר
שהתלמו בו דאיכתיב להו' תודם איש רומי אי נבר' רבה
הוא ואי בעלי אגרופין הוא ת"ש עו' דרש תודם
איש רומי מה ראו חנני' מישראל ועזרי' שמסרו
עצמן לכבשן האשוכו' אלא שלמדו
ק"ו משפירע וכן דקדקו עמי ועו' דקא' דמשמע שדרוש
זה הוא עמוס למה שלמעלה

טעם כ"ה כמאמר דכ"ב ח"ל מהן יהיה אליהם רע"ק וחבריו וכו' וקשי דקרי באת להוכיח שדניקי' עדיפי וכו' ל' להוכיח וכו' ע"ה

שמוע תשמע ואם לא לא תשמע ד"א אם אתה שומע בישן תשמע בחדש ואם יפנה לכך

שוב לא תשמע ע"כ המאמר

וכאן סרס הר"ף חת דגלו ו"ל חזקת הק"כ כל מלא מחזיק וכו' קשה מיני לנו סבלי הק"כ מלא מחזיק חי תישא טעם סת' חס שזוע תשעע ודיבתא חש"מ שזעזע ערוך לא תתלה ולכן מחזיק סת' הק"כ תשעע וזילו בתמלח כל שיעורו לא סוס עתצלת גם כבודו של הק"כ וכו' ועוד קשה סיבי קח' דעתו של הק"כ כל ריקו אינו מחזיק והלא כל בני אדם שלמדו תורה סו כל ריקן וחשפ"ג סו מחזיקים ללמוד תורה הרבה ע"כ קנסי' הר"ף ועיין סם בעירונו סלמוס ומסתכל' לי ולי נראה ליטכ ע"פ דחי' כפ' עשין ססין וו"ל

א' רב חפרא דריש מרי בר מר מ"ד לכל תכלא

ראיתי קץ רחבה מצותך מאוד דבר זה אמר דוד ולא פירשו אמר איוב ולא פירשו אמר יחזקאל ולא פירשו עד שבא זכרי' בן ערו ופירשו אמר דוד ולא פירשו דכתי' לכל תכלא ראיתי קץ רחבה מצותך מאוד ולא פירש שיעורו א' איוב ולא פירשו דכתיב ארוכה מארץ מידה ורחבה מני ים ולא פירש שיעורו אמר יחזקאל ולא פירשו דכתיב ופירש אותה לפניו והיא כתובה פני' ואחור וכתיב קני' וזהו וחי קני' אילו פורענתן של צדיקין של עולם הזה וכו' והנה זו מתן שכר של צדיקין לעתיד לבוא וכו' והי זו פורעניות של רשע' לעתיד לבוא וכו' עד שבא זכרי' בן ערו ופירשו דכתי' ויאמר אלי מה אתה רואה ויאמר אני רואה מגילה עפה ארוכה עשירים כאמר ורחבה עשר באמה וכי פשטת לה כמה הורה עשירים בעשרי' וכתיב והיא כתובה פנים ואחור וכי קלת לה כמה הוה ארבעין בעשרין וכתיב מי מוד בשעלו מים וגו' נמצא כל העולם כולו א' מג' אלפים ומאתין כרורה ע"כ :

גם הנאמר סוס כרין כיאור חך עתה חין לי עסק בו כ"ל ליטב קוסית הר"ף ה"ל והוא מיטב ספיר דכרי ר' זירח סאוור שאין מדת הק"כ כה מדת כ"ן סבמית הק"כ כל מלא מחזיק והוא נלמוד ספיר מכאן דוקא לגבי תורה הוא נלמוד ספיר שהי כהן מסה ספירס זכרי' בן ערו שיעורו של סענילה ופיה סכל סעולם כולו הוא אינו כ"ל א' ענ' אלפים ומאתים כבודו וז' חי חסר הוא להעולם לסיוט מחזיק חת התורה חס' לא סתא' סהכלי מלא מחזיק הוא וזו דוקא כבודו ופ"כ הוא נלמוד מהאי קרא סתא' חס שזוע תשעע וכו' אכל סבולי' חסרינא' כחמס' אינו מחזיק סבולי' כבודו של הק"כ אינו חסן בו הק"כ שישא ככלי מלא מחזיק וזהו הוא אומר חזר יחזקאל ולא פירשו דכתיב ויטרוס אותה לפניו והיא כתוב' פני' ואחור וכתיב קני' והנה וחי קני' אילו פורענתן של צדיקין בעולם הזה וכו' וזהו חיל' חסן סכרן של צדיקין לעתיד לבוא וחי זו פורענותן של רשע' לע"ה ואף כאן ג"כ לעה הוא מהסך שאכל צדיקין הוא אומר פירענתן של רשע' וחסן סכרן של רשע' ואלל רשעים הוא אומר פורענתן של רשע' וז"ל פ"פ סכרן הקדמותי סס דחי' בחלק שעתיד הק"כ ליתן לכל צדיק מלא עומסו סכרו הטוב וזי' חסר הוא ליתנו כע"ה סכעולם סוס כולו הוא אינו כ"ל זרת סתא' וסמיס כודת תיבין ופ"כ חי חסר הוא ליתמ כעס"ה סהוא נתימלא בדכר מועט ואין כלי מלא מחזיק כ"ל בדכרי תורה וכן כרשע' לכוטין שזעזעס הוא מלא עומסו וחי חסר לקבלם כע"ה כ"ל כע"ה וק"ל וחסו בני דח' כפ' ר"ע אמר ריב"ל מהי דכתי' לחיוו כפרונת כהנסס חלל כל דכור ודכור שינא מפי' הק"כ כה תתלח כל העולם כולו כשע' וכוין שזכור ראשון כתמלח דיבור סני להיבין סלן הופי' סק"כ רוח מלאו דמותו וחי סעביד ראשון ראשון סתא' ספתותו סנססיס כוטפת סנר עובר

שלשום חסנו סנסני' חת כני רוחי לאכול גרייס מקולס' וסס לא רח בו סוס דרס כ"ל סנסני' חותס ואך הוא חותר עו' זו דרס חלל ג"ל סנסנה זו חי' ג"כ ע"י דרוס וכדלעיל סהוא ידע סהוא סלונתא חי קרבו וכרעיו לתוכו חו על לידו וסווא הכריע ססכר' כחין דס"ל סנסס' חי קרבו וכרעיו לתוכו ופ"כ סווא סנסני' לאכול מקולס' סהוא על לידו סע"כ נקרא מקולס' כחדס סנסס' כלי ויבו על לידו ואין זה נקרא ססח וזותר סווא לעשות כן ואף שלודך מ"ד סווא זה נקרא ססח חך סווא לא ס"ל כן ויכול סווא לעשות כן כי לית סווא דחתיקין סנסני' סחירו ע"ין סדחי' וחי חסר לעסנו כסכיל זו כן סווא דעת פודס וא"כ לפי סכרסו י"ל שאף חן צריך לספור נסס ואף סכרסו סכל נססן חפילו סווא מועל חת נססן סלל עו קרא סעיב חסר יעסס' חותס חודס וחי ססס וככר נלמוד סנסנתת פודס דהיכא דחי' כליצתא סוכל לסחוק כסכר' כ"ל חסניק' וכו' ח' עס ססס תודס עו' זו דרס חס רחו חסני' וכו' סלמדו ק"ו וסנסררע רוסה לומר סעו' זו דרס לסתור סכר' כרסנסה וע"כ סנסני' ק"ו זה סיכול לספור נסס וכיון סהוא סנסני' ק"ו סס סנסר' לספור נסס כודחי' חילו כי' כח לידו חי' חף סווא עוסר נססו להיפ' נכח דרוס וכסס מקיים וככר סקדמנו לעיל כחתיק' הקדוס סזרונ' לוד חף ססן חין ת"ח חין כל כרי' ויכולה לעמוד כחתיק' מתח חסיבותן וז"כ חף תודס חף חס סא' סווא חינו ת"ח עכ"פ מתח סהוא כחתיק' ק"ו סווא דמות' לספור נסס ואף סווא חס יכוח לידו יעסס כן וחו חין חי סיכול לעמוד כחתיק' וספוטט סהוא נכר' רכס וסכ"ס מתח כודוס דלעיל מוכח סווא סהוא נכר' רכס וק"ל ור' וסני כרי' חסני' ח' חטיל' מלחי לכיפ' של ת"ח סווא דח' ר"י כל סנסני' מלחי לכיפ' של ת"ח ווכס ווסס ססיכס של סעלה ר"ל ססכס כודוס כ"ל חין דחי' כ"ל חדח חסן ייער ססס חי' כח לידו סהוא חי' חסינסה ועו' י"ל חפילו לספך ססרי ק"ל כרי' חליעור דח' יסרונ' ואל יעבור ור' יסעחל סווא דס"ל יעבו' ואל יסרונ' דכתיב וחי ססס ולא ספוטת וז"כ י"ל חסכס כיון דקח קסי' לי' לספור סס רחו חסני' וכו' ס"ס סס"ל כרי' יסעחל דחין צריך לספור נסס וזילו חי' כח לידו לא חי' מוסר נססו וא"כ ע"ל דכר' רכס סווא לו"ס מכאן סווא מוכח דכר' רכס ססרי סעיל מלחי לכיפ' של ת"ח וכיון סהוא סעיל מלחי לכיפ' של ת"ח סווא ווכס להיפ' יוסכ ביטיכס של סעלל וז"כ נכר' רכס סווא וק"ל :

מלחי לכיפ' של ת"ח וכיון סהוא סעיל מלחי לכיפ' של ת"ח סווא ווכס להיפ' יוסכ ביטיכס של סעלל וז"כ נכר' רכס סווא וק"ל :

ר' זירא ואיתימא ר' חגינא כר פפא באורא ר' שלא כמות הק"כ בה מידת ב"ו מידת ב"ו כלי מלא אינו מחזיק ריקן מחזיק מדת הק"כ בה כלי מלא מחזיק ריקן אינו מחזיק שנאמר אם

כיאור חתור פנים סוכה ח' ר' זירא וכו' ח' ודחה סלח כחזקת הק"כ סיוות כ"ו כלי מלא מחזיק וכו'

כיאור חתור מ"ד לכל סכלל חתין קן ועו' דכרי' וכו' חתור דוד וכו' סירשו ח' חת' וכל סירשו ח' ח' יחזקאל וכו' סירשו עו' סכא וכרי' כן סרדו וכו'

כיאור חתור פנים סוכה ח' ח' זירא וכו' ח' ודחה סלח כחזקת הק"כ סיוות כ"ו כלי מלא מחזיק וכו'